

[Hartel.]

at skaane Befolkningen for Vareaager, tilmed paa et Omraade som dette, hvor det vilde føles særlig tarveligt, om man udnyttede Forbrugerne. Men jeg vil dog sige, at selv om en Prisaager er pinlig, saa er det i det mindste lige saa pinligt, hvis det Beskyttelsesmateriale, der er Tale om at anvende, og som bringes i Handelen, maatte vise sig at være uegnet eller lidet egnet for det Formaal, det skal tjene. Jeg havde derfor gerne set, at Bemærkningen havde været formuleret saaledes, at den ogsaa dækkede dette andet Hensyn, som jeg her nævner.

Saa vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om Ministeriet agter at forberede paa passende Steder en Fabrikation af det Materiale, som skal anvendes. Saa vidt jeg kan skønne, kan Hærens tekniske Korps ikke magte en større Fremstilling end den, Hærens egen Forsyning vil kræve.

Med Hensyn til § 12 er jeg betænkelig ved Bestemmelsen om, at de værnepligtige kan fritages for Mødepligt i Tilfælde af Mobilisering. De aarlige Indkaldelser, saaledes som de nu er fastlagt ved den Hærlov, vi vedtog i Fjor, giver en saa ringe Krigsstyrke, at Hæren umuligt kan undvære noget af det Mandskab, som nu engang er afsat, og da særlig ikke nogen af sine Befalingsmænd, og det vil naturligvis endop være Befalingsmændene, som vil blive efterspurgt til denne Sikringstjeneste, idet de formentlig vil kunne gøre bedre Fyldst der end almindelige Borgere under et Luftangreb. For den værnepligtige selv kan Bestemmelsen ogsaa indebære en Fristelse for den enkelte til at unddrage sig den egentlige Værnepligt og hellere gaa ind i denne Sikringstjeneste.

Endelig vil jeg gerne spørge, om det Hverv som Husbrandvagt, der opstaar i Forbindelse med denne Ordning, kan medføre Fritagelse for Indkaldelse og Mobilisering. Hvis Ministeren besvarer mit Spørgsmaal benægtende, vil jeg gerne spørge, hvorledes Myndighederne da vil stille sig, hvis en Grundejer meddeler, at han ikke kan skaffe sig andre end den, han nu har udset til dette Hverv. Under Hensyn hertil vil jeg anbefale, at § 12, Stk. 1, ændres til:

„Personer, hvem der paahviler Op-gaver, Hverv eller Tjeneste i Tilfælde af Angreb, skal fortrinsvis være militærfri. Kan det tilstrækkelige Antal ikke tilvejebringes saaledes, kan værnepligtige egnede fritages for Mødepligt i Tilfælde af Mobilisering, i den Udstrækning Krigsmagten maatte kunne undvære dem.“

Jeg tror, en saadan Formulering vilde gøre

Ordningen mere betryggende set fra Hærens Synspunkt.

Det er i det hele taget vanskeligt at opbygge en saadan Organisation paa frivilligt Grundlag, og jeg kunde tænke mig, at man søgte at basere en fastliggende Ordning af disse Forhold paa en Anvendelse af det Mandskab, som i og for sig er tjenstdygtigt, men som ikke kan finde Anvendelse inden for Hærens Rammer, som altsaa i Virkeligheden er værnepligtigt, men som ikke kan anvendes paa Grund af det ringe Antal Rekrutter, der udskrives.

Jeg skal med disse Bemærkninger tilsige det foreliggende Lovforslag velvillig Behandling og Støtte fra vor Side.

Oluf Pedersen: Lovforslagets § 1 siger, at det er Lovens Formaal at bidrage til, at den civile Befolkning kan undgaa Følgerne af Luftangreb. Den Tanke kan alle tiltræde, selv om det er klart, at det vigtigste er at undgaa selve Angrebet, og at det sker igennem en fornuftig Fredspolitik. Det er ogsaa ligetil, at det kun er meget lidt, de Foranstaltninger, her er Tale om, kan hjælpe, hvis Ulykken virkelig skulde komme.

Der er nogle af de Foranstaltninger, som er foreslaaet, der er alment nyttige; altsaa gavnlige ogsaa under andre Forhold. Der er efter mit Skøn ogsaa visse af de Foranstaltninger, som er foreslaaet, der er overdrevne; dette gælder § 7 om en Mærkelægning. Jeg er tilfreds med, at man nu er kommet saa vidt med Hensyn til Anskaffelse af Gasmasker, at man er klar over, at kun Mandskabet skal have Gasmasker, at der ikke er Tale om, at man skal have en Folkegasmaske, og at i det hele taget Gasangreb paa en By er uden større Betydning for den civile Befolkning. Over for de Ord, der har været fremsat fra forskellig Side om, at man skulde presse Ministeren til at gøre saa meget ved det som muligt, vil jeg for mit Vedkommende, ligesom dengang vi behandlede den tidligere Lov, sige, at jeg tror, man skal tage lempeligt paa det, og at man ikke skal gaa ind i overdrevne Udgifter. Jeg vil i hvert Fald tage Forbehold over for de Udgifter, som kan følge af Loven.

Det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at det var virkelig nødvendigt med en saadan Lov. Det er jeg ikke enig med ham i. Men den kan maaske have sin Betydning, den er maaske ikke uden Værdi, og derfor vil vort Parti ikke gaa imod Forslaget. Men vi advarer imod Overdrivelser, vi tror ikke, at Forslaget er saa værdifuldt og betydningsfuldt, som man her fra visse Sider vil mene.